Missionstidning för Finland.

„Mörker öfwertäcker jorden och mörkhet folken, men öfwer dig uppgår Herren och hans härlighet skall synas öfwer dig". Es. 60, 2.

„Fördenskull skall jag prisa dig ibland hedningarna". — „Hedningarna skola ära Gud för barmhertighetens skull". Rom. 15. 9.

N:o 11. November.

58 årgång. 1916.

Utgifwes på föranstaltande af Finska Missionssällskapet

Nytt lif.

„I hafwen från afgudarna omwändt eder till Gud, till att tjäna den lefwande och sanne Guden, och till att wänta hans Son från himmelen, honom, som han har uppwäckt från de döda, Jesus, som frälsar oss undan den kommande wredesdomen" (1 Tess. 1:9—10).

I hwarje människas lif finnes ett f ö r r och ett n u. Nämligen i hwarje kristen människas. Det hade Paulus själ erfarit både i sitt eget lif och med afseende å dem, bland hwilka han predikat korsets ewangelium. Mötet med Jesus blef ett a f g ö r a n d e möte. Det hade blifwit så för Paulus. Från och med det, som Paulus upplefde utanför Damaskus, war han en ny människa. Hela hans tankewärld war en annan än förut, hans sträfwanden nya, hans lifsmål ett nytt. Och hwar helst han sedan förkunnade ewangeliet om den korsfäste, men åter uppståndne Frälsaren, fick han upplefwa samma underbara sakförhållande: mötet med Jesus blef för syndare wändpunkten i deras lif.

Så är det ännu i dag. Wisserligen sker afgörelsen kanske icke alltid lika plötsligt som för Paulus. Hwarje afgörelse för Herren föregås af en längre eller kortare tids arbete, som Herren haft med wår själ. Men ett är dock gemensamt för alla dem, hwilka blifwit delaktiga af det nya lifwet. Och det är detta: d e t ä r H e r r e n , s o m f ö r s t k o m m e r t i l l o s s o c h f å r o s s a t t s t a n n a p å w å r w ä g. Och det wiktigaste är ju inte heller, att wi kunna nämna dag och timme, då wi mötte Jesus såsom wår Herre och Frälsare. Inte

warit twungen att sända i wår wäg, på det att wi skulle börja att söka wår frälsnings Gud. Nej, detta är det wiktigaste, ja, det enda nödwändiga, att *wi lefwa det nya lifwet*. Ser du, om där kommit in något nytt i ditt lif, något, som omskapat ditt hjärta, dina sträfwanden, ditt lifsmål?

I de ord wi läste i wår bibel nämner aposteln Paulus några drag, hwilka kännetecknа det nya lifwet.

För det första: *wi äro omwända från afgudarna.* Wi tjäna icke längre afgudarna. Wi tillbedja dem icke längre. Men nu skall du inte tänka: ja, Gud ske lof, jag är åtminstone ingen hedning, som tillbeder afgudar. Det är inte blott ute i hednawärlden wi finna afgudadyrkarne. Wi finna dem äfwen midt i kristenheten. Se in i ditt hjärtas tempel! At hwem äro dess altaren helgade? Hwem intar där härskareplatsen? Från wår barndom ha wi lärt oss, att allt, som wi frukta eller älska mer än Herren, allt, hwarpå wi lita mer än på Herren, det är wår afgud. Det må sedan wara en annan människa eller penningen, wärlden med dess tomma flärd och nöjen eller din hälsa och dina krafter, ditt rykte eller din begåfning — allt, som skymmer Gud undan för din själs blickar, allt, som ställer honom i andra rummet — om han alls får rum i din inre wärld — det är din afgud. Och den wärsta afguden är det egna jaget.

Det nya lifwet kännetecknas däraf, att ditt innersta wäsen är wändt bort från afgudarna, från allt detta, som hindrar Gud att äga ditt hjärtas hela, fulla kärlek och förtröstan. I ditt hjärta finnes blott *ett* altare, och det är helgadt åt Gud. Endast en tron; på den sitter Herren. *Du är omwänd från afgudarna till Gud.* Det är det första. Det innebär dock icke det, att du icke mer skulle frestas. Men du är i ditt innersta frigjord, så att endast en har rätt att göra anspråk på dig: *din Gud* — han, som med Lammets blod på Golgata löst dig från dina synder, köpt dig fri från afgudaträldomen, på det att du, såsom Luther säger, „skall wara hans egen och lefwa under honom i hans rike och tjäna honom i ewig rättfärdighet, oskuld och salighet".

Ja, *tjäna Gud* — det är det andra. Wisserligen kan det hända, att du inte själf är tillfreds med det sätt, hwarpå du tjänar Gud. Och det kanske bedröfwar dig. Och inte heller tror jag, att wi böra bli nöjda med oss själfwa. Själfbelåtenheten har mycken likhet med fariseism, själfrättfärdighet. Och den gamle sångaren har wisst rätt, då han sjunger: „Blir du själfbelåten, är du ren från stråten." Det war wisst

Lika litet som du behöfwer låta andra människor sätta sig till doms öfwer dig och ditt gudsförhållande. Blott Guds dom skall du fråga efter. Är Gud nöjd med dig, är han tillfreds med din tjänst? Blott så kan ditt tjänande blifwa wälsignelserikt.

Det är med tjänande alldeles som med allt annat, som hör till lifwet i gemenskapen med Gud: där är tillwäxt, utweckling. Och därför skall du se inte så mycket på resultaten, utan mera på hwad som behöfs, på det att du må utwecklas till en tjänare, som en gång af Herren kan få höra de wälsignade orden: „Rätt så, du gode och trogne tjänare. När du war satt öfwer det, som ringa är, war du trogen; jag skall sätta dig öfwer mycket. Gå in i din Herres glädje." Därtill behöfs då först och främst flitigt bruk af Guds ord. I ordet har Gud uppenbarat sin wilja. Ju mera wi wäxa till i kännedomen af Guds wilja, af hans afsikter och planer, dess större förutsättning ha wi att kunna tjäna honom wäl. Men djupare insikt i Guds wilja drifwer till innerligare bönelif. Känslan af egen swaghet och brist leder till bön, den tillitsfulla bönen, som öppnar wårt hjärta för „kraften ifrån höjden", Guds Ande, som Jesus lofwat sina lärjungar. Hwad Gud därför wäntar i wårt tjänande, det är trohet i utnyttjandet af de möjligheter wi äga till ett wälsignelserikt lif. Det är sedan likgiltigt, hwar wi framlefwa detta wårt lif. Den ena människans plats är här, den andras där — Gud söker blott trohet.

Och att wänta Jesus — det är det tredje kännetecknet på, att det nya lifwet är förhanden. Inga wärldsträlar wänta Jesus. De behöfwa honom icke. De sakna honom icke. Men en omwänd människa wäntar med innerlig längtan efter Jesus. Han kommer med frälsning. Den som lefwer det nya lifwet han hungrar och törstar efter frälsning. Det är inte en själfwisk längtan att få komma bort från alla lidanden och swårigheter, bort från alla plikter och all kamp i denna wärlden. Men det är en innerlig åstundan att frälsas från allt, som hindrar oss att tjäna Gud utan brist, utan allt detta, som ofta twingar oss på knä för Herren med bönen „förlåt". Jesu ankomst innebär, att wårt nya lif, som likasom Jesu eget djupast sedt är tjänande, fullkomnas.

Johannes skrifwer: „De (frälsta) skola stå inför Guds tron och tjäna honom dag och natt i hans tempel — — — Och ingen förbannelse skall wara mer. Och Guds och Lammets tron skall stå därinne, och hans tjänare skola tjäna honom."

Wäntan efter Jesus är således innerst längtan efter lifwets fullkomning. — — —

Lefwer du det nya lifwet? Will du lefwa det nya lifwet?

Gud har uppwäckt Jesus Kristus från de döda, på det att du skulle möta en lefwande Frälsare, som kan hjälpa dig till nytt lif. Sök det personliga mötet med honom. Han har hwad du innerst är i behof af: *syndernas förlåtelse och kraft till nytt lif.*

Och Jesus säger: „Den till mig kommer, honom kastar jag sannerligen icke ut.''

Och tycker du, att du inte har kraft att komma, är du i ditt innersta sliten och sargad, säg med den gamle profeten: „Omwänd mig, Herre, så warder jag omwänd.'' Amen.

B. S.

Från wårt missions-fält i Afrika.

Döpta.

Föreståndaren för wårt missionsfält i Afrika, Martti Rautanen, förtäljer i ett bref till missionsdirektorn, att broder Kalle Björklund den 30 förliden juli i Ondongua döpte öfwer 30 personer. Samma dag döpte Rautanen i Olukonda 6 fullwuxna.

Seminariet utdimiterat sina första elever.

I senaste numret omnämndes afslutningshögtidligheterna wid Shekou seminarium. Äfwen seminariet i Onipa har firat en fest af samma slag för de elewer, som nu afslutat den första kursen wid nämnda läroanstalt. Synbarligen firades denna högtidlighet den 12 augusti. Inga examina förrättades wid detta tillfälle. Närwarande woro, förutom skolans lärare, föreståndaren för wårt missionsfält samt broder Björklund och doktor Rainio, törhända ännu någon annan af wåra missionärer. Af allt att döma har man welat gestalta denna afslutningshögtidlighet till en stund af wederkwickelse och uppmuntran.

Wårt hopp är, att framdeles få göra närmare bekantskap med dessa förstlingar bland seminaristerna på wårt missionsfält.

Skolarbetet.

Både på hufwud- och bistationerna är skolarbetet åter i full gång. Rautanen har en skola för dem som beredas för dopet, äfwen från de aflägsnaste trakter hafwa elewer infunnit sig till denna skola. De första grunderna i sin kristendomskunskap hafwa de fått af inföddde lärare. Alla äro de läskunniga med undantag af de twå äldsta i kretsen. Alla äga de någon kunskap i den kristna läran. Rautanen hoppas kunna döpa dem efter ett par månaders underwisning.

Syster Kupila skrifwer, att skolarbetet i Osigombo ingifwer mera förhoppningar detta år än under det föregående året. I skolan för barn, hwarest syster Kupila handhar underwisningen, stiger elewernas antal till 61. Det är möjligt att deras antal ytterligare förökas. Elewerna besöka skolan mera regelbundet än tillförene. I Onajena åtnjuta 70 personer dop- och skriftskoleunderwisning. Dessutom besöka 80 barn syster Hirwonens morgon- och eftermiddagsklasser. En infödd lärare har omkring halft annat tiotal elewer. I de aflägsnare trakterna underwisa inalles 6 lärare. Om elewernas antal hafwa wi ej ännu närmare underrättelser.

Gudstjänsterna.

Det ser ut som om den tunga pröfningstid Ambofolket haft att genomgå skulle werkat i någon mån wäckande på detsamma. Oaktadt den ansenliga förminskning som inträffat i folkmängden äro wåra kyrkor „alltid wid söndagsgudstjänsterna fulla af folk.”

En lyckad missionsfest.

M. Rautanen skrifwer i ett enskildt bref till sin son, Reinhold Rautanen, om den lyckade missionsfesten i Onajena: Till följd af sitt aflägsna läge har Onajena i afseende på missionsfesterna blifwit wanlottad. Wid ordnandet af dessa sade broder Lehto helt wemodigt: „Månne wi därborta få någon af bröderna härifrån (Olukonda) till talare wid festen.” Jag kände medömkan för mannen och utan betänkande swarade jag: någon af oss kommer nog för att hjälpa dig. Efteråt föreslog jag, att festerna i Onajena skulle uppskjutas någon dag framåt, på det att folk därifrån måtte få tillfälle att deltaga i festerna härstädes, samt att wi åter kunde begifwa oss dit. Detta förslag godkändes af alla. Och den som war mest glad däröfwer, war broder Lehto. Då dagen för Onajenafesten war inne, så begåfwo wi oss mangrant dit med wåra hustrur. Fem talare uppträdde: både infödda och missionärer. Själfwa konung Martin med sin gemål jämte sina systrar och rådgifware war närwarande. Festen firades i skuggan af omuanditrän. Åhörarnas antal steg till 1,000. Alla woro glada och återwände hem med uppfriskadt sinne.

Höga gäster.

(K. E.)

Administratorn i sydwäst-Afrika hade den 9 sistlidne augusti med sin swit warit på en inspektionsresa i Ondonga. Herrarna hade på wägen råkat ut för swårigheter, hwilka ofta äro förenade med en resa i dessa trakter. Man hade warit twungen att kwarlämna på slätten en au-

tomobil till följd af erhållna skador. Och då man råkat in på ett riktigt mjukt sandfält, war det för de fina herrarna ingen annan råd än att stiga af från automobilen och skjuta den fram med alla krafter.

Wid inspektionen hade administratorn uttryckt sin tillfredsställelse med förhållandena.

Wi hafwa fått detta år erfara riklig wälsignelse af Gud. Herren har på mångfaldigt sätt låtit oss förnimma, att han är med oss i arbetet. Såsom en särskild nåd anse wi det, att werksamheten i Ondonga efter de swåra pröfningarna får obehindradt fortgå och wara till wälsignelse. Låtom oss tacka Herren för detta! Men låtom oss å andra sidan ihågkomma att bedja, att Gud wille stärka wåra arbetares förswagade krafter, att de icke skulle blifwa twungna att afbryta sitt arbete! T. ex. syster Lehtowaaras krafter hafwa icke nämnwärdt förbättrats efter den rekreationsresa hon tillsammans med syster Kupila gjorde till Hererolandet. Krafter äro af nöden. Men de, som wänta efter Herren, skola få en ny kraft. Måtte Herrens kraft uppehålla wåra kära arbetare!

Från wårt missionsfält i Kina.

Familjehögtid.

Den dotter som föddes åt broder och syster K a n t e l e d. 8 aug. fick i dopet namnen S a r a I l o n a.

Hembud.

D. 8 sistlidne september ändades Fan-Chen-mings jordiska lif. Hon hade genomgått en swår Guds skola. Med understöd från Aili Haahtis fond fick hon till en början sin uppfostran i den af wår mission grundade flickskolan. Men af henne, som med brinnande håg sträfwade efter allt större klarhet i lifwets ljus för att kunna dela med sig däraf åt sina i mörker wandrande kinesiska systrar, tog Gud hennes ögons ljus. Blind sändes hon till Hunans hufwudstad för att där genomgå Liebenzeller missionens blindskola. Som skolans bästa elew wistades hon där fem år och skulle snart warit utbildad blindskolelärarinna. Då bröts hennes hälsa. Härjad af lungsot och blind fick hon återwända till hemmet för att dö. Swårt war att fatta Guds afsikter med allt detta. Men under lidandet mognade hon. När syster Anna Kesäjärwi, efter att ha återwändt från Kuling, besökte henne war hon redan så swag, att hon endast kunde tala i afbrutna meningar. Hennes sista ord till Anna Kesä-

järwi woro: „Jag wäntar att Jesus skall komma för att hämta mig.”

Guds wägar äro outgrundliga. Men härligt är, att med brinnande längtan därefter, få skåda Gud ansigte mot ansigte.

Årswäxten i Kina

har warit god. Folket gläds däröfwer och säger att himlen är med Li-Juan-hung, den nye presidenten. Broder Sihwonen anser att den goda årswäxten är egnad att lugna de oroliga elementen. Li-Juan-hung förefaller i allmänhet att wara innesluten i folkets bewågenhet.

I Yungshuen

sakna de sökande broder Auno, som borde ordna predikowerksamheten i byarna. Hans resa hade likwäl ännu ej blifwit af, dels emedan syster Aunos hälsa ej ännu stadgat sig, dels emedan det är okändt huruwida förhållandena blifwit sådana att arbetet där kan fortsättas.

Om sin wistelse i Kuling

skrifwer pastor Kantele: „Jag har här i Kuling haft en fridfull tid för läsning. Denna sommar har jag ej sysselsatt mig med inlärandet af engelska språket, i dess ställe har jag nästan hwarje söndag åhört en kinesisk predikan och haft däraf mycken wederkwickelse. Utlänningar och kineser hafwa turwis uppträdt som talare. Och ehuru dialekten är något olika kan man likwäl alltid wäl följa med. I synnerhet war det mycket att höra wid de wäckelsemöten, som pågingo här under en weckas tid. Hwarje dag ägde möten rum kl. ½ 3 o. ½ 9. De warade precis en timme. Bland talen förekommo sådana som woro utmärkta hwad formen beträffar, och innehållet war åtminstone för mig uppbyggligt. Hwarje dag war jag med om ett eller twå af dem. Åhörarna woro för det mesta ynglingar och män.

„Det tycktes mig som om dessa möten kunde gifwa den som bereder sig för missionens kall, god ledning i att förkunna ewangelium för kinesen, så att han förstår det och blir fängslad däraf.”

„Af ett utmärkt innehåll war i synnerhet ett tal om Guds dragande kärlek i Kristus samt ett annat med ämne: „Utan blodsutgjutelse sker ingen förlåtelse.” Till hjärtat gående woro äfwen: „Isaks offrande” samt „bära frukt åt Jesus”. Herren wälsigne sitt ord!”

„Min tentamen (i kinesiska) ämnar jag aflägga genast när syster Sanni återwänder från Finland. Kursen har jag läst och mera därtill, hela nya testamentet samt det heliga ediktet. Den sistnämnda boken war särdeles intressant. Jag

har tänkt att det ej kunde skada ifall man försökte bereda sig för en kinesisk predikan till hwarje söndag. Man behöfde ju ej predika för någon annan än sin språklärare och låta honom korrigera den. Få se om däraf blir någonting. Att åhöra en dylik predikan skulle ju ej heller skada läraren. Måtte Kristi ljus äfwen gå upp för honom!

I dag (d. 10 aug.) är det Kyöstis (Saarilahtis) födelse-dag. Kineser och utlänningar, män och kwinnor, alla som bo i gården, hafwa suttit omkring matsalsbordet och druckit thé. Det war nog en „brokig församling". Men Herren hörde äfwen de sånger och böner, som uppsändes wid detta möte. Och i sinom tid skall wälsignelsen däraf skönjas. Om wi blott kunde wänta därpå i tro!"

Med hjärtlig hälsning

Wäinö Kantele.

Ur syster Ella Myllyläs bref.

Kuling d. 23 juli 1916.

Här i Kuling har jag nu warit nära 2 månader. Wackra äro dessa berg och nå ända till molnen; wi äro ofta midt inne i dessa. Så är det t. ex. i dag. Det har warit stark dimma och ösregn. Nyss war det så mörkt att Sylwi Kjäldström tände lampan, ehuru det är midt på dagen. Sådana dagar är det mycket fuktigt. Men sedan blir det igen luft, som lilla Sirkka Sihwonen brukar säga. Denna luft wäger ej mycket. Här har warit swalt och uppfriskande och trefligt har det warit att på eftermiddagarna klättra uppför bärgen och längs de af bäckarna åstadkomna fördjupningarna, så mycket trefligare som man alltid under arbetstiden uppehållit sig inom stationens murar. Bäckarnas klara watten och de lekande wågorna tjusa ögat. I låglandet ser man endast brunt, lerigt watten.

Det är likwäl nu för tiden ej riktigt rådligt att ensam eller en och en röra sig ute, emedan tigrar smyga omkring i bergen. Folket säger sig ha hört deras läte och för tre dagar sedan, tidigt en morgon, sågo Saarilahtis kock och några andra kineser i närheten af wårt andra hus en stor tiger. I sin förskräckelse sprungo de omkring och ropade på hjälp, men tigern wandrade helt fredligt uppåt bergen. Förut ha de ej warit synliga så här högt uppe denna tid. Kanske de ej heller nu äro många.

Wi nykomligar sitta för det mesta wid wåra böcker. De kinesiska tecknen se ej ledsamma ut, endast roliga, mycket roliga. Men det är nedslående att tänka på att de äro många tusen. Att lära sig ens de nödwändigaste af dem förefaller en omöjligt. Hittills har Herren likwäl hulpit. Litande på Hans hjälp är det godt att fortsätta med både inlärandet af de nya tecknen samt repetera de gamla.

Wistelsen här har gjort mig mycket godt, ehuru jag känt att jag här är en främling. En dag klättrade wi upp på ett berg för

att därifrån betrakta Kinas näst största sjö Pjang. En wik däraf låg spegellugn djupt, djupt nere. På strandsluttningarna lågo kinesiska byar, omgifna af grönskande risåkrar. Därifrån reste sig obebodda buskbewuxna bergshöjder den ena högre än den andra. Emellan bergstopparna gingo molnen sin tysta gång. En stor ensam fågel swäfwade högt uppe. Intet ljud hördes. Jag war betagen i denna högtidliga storslagna naturs skönhet, men min sista känsla war dock att jag betraktade något, som ej tillhörde mig. Långt borta låg det land jag kallade mitt.

I detsamma lade sig dimman öfwer nejden. Jag erinrade mig psalmistens ord: „Herre! din godhet räcker så widt som himmelen, och din sanning så widt som skyarna gå.” Ja, äfwen här är jag i hans nåds hägn. Och samma nåd söker äfwen Kinas folk för att hugswala och frälsa. Må denna nåds kännedom förökas hos oss en och hwar!

Den minsta arbetaren i Herrens wingård
Ella M.

Afskedet.

Det är uppfriskande att en gång få wara med wid ett tillfälle som detta, sade några missionswänner från en aflägsen landsbygd d. 24 sept. på kwällen. Det war en afskedsstund i missionskyrkan för de till Kina afresande missionärerna. Och det föreföll som om ingen fått nog af sådana tillfällen. „I denna i många afseenden mörka och orofyllda tid är det upplyftande att af en dylik anledning få samlas inför Herren. Wi se att wi ingenting förmå utan Gud, en Gud som hjälper. Och han wisar sig wara en lefwande Gud, som bereder wäg för sina tjänare.”

Afskedsstunden war inne. Broder och syster Collan beredde sig att med sin lilla Lea afresa till Kina för andra gången, syster Sanni Lampén likaså. För första gången afreser dit broder Niilo Korhonen. Några af dem ha således bakom sig en på erfarenheter rik arbetstid på den åkerteg, dit de nu med styrkta krafter få återwända. Af deras afskedsord erhöll man en aning om de strider, som utkämpas därute bland hedningarna. „I människolifwet förekomma ibland stunder så mörka, att när man blickar omkring sig intet ljus synes. Då böra wi rikta wår blick uppåt. Där är alltid ljust.” Den tanken i br. Collans predikan samma dag på förmiddagen, sade mycket.

Stundens wikt och stora betydelse återspeglade sig äfwen i missionsdirektor Tarkkanens tal på aftonen, då missionskyrkan war fylld till bräddarna. „Som en frukt af wår kärlek utsända wi wåra missionärer. De utgå ur

wår midt för att å wåra wägnar bära frukt i Kina."

Syster Lampén liknade i sina afskedsord missionsarbetet wid letandet efter pärlor. „Mussslorna finnas i djupet. Där måste de uppsökas. Och ehuru skalet ser allt annat än lofwande ut finnes likwäl därinne en dyrbar pärla. Kinas kwinnowärld ser ej heller hoppingifwande ut. Där finnes dock, djupt gömd i syndens orenlighet, en pärla och den finnes där säkert. När man påträffar en kwinna sådan som hustrun till en numera afliden ewangelist, som, när mannen förkunnade ewangelium, begaf sig bort från hemmet för att spela kort, finna wi där en pärla djupt nere i dyn. Och en annan, hwars tunga gjort arbetet stor skada och wållat missionsarbetarna mycken smärta, förefaller att wara till den grad i syndens wåld, att det ser ut som om där ej funnes någon pärla, men Gud ser den likawäl.

En skön pärla gömmer jämwäl en flicka, som enligt de underrättelser wi erhållit, nu är nära dödens flod. Afwen den pärlan har warit gömd i syndens dy. Då hon kom till skolan kunde man ej annat än både höra och se på henne med fasa. Hon grälade med alla och öfwer hennes läppar gingo de wärsta ord. Detta barns både hjärta och mun woro fulla af orenlighet. Men pärlan fanns likwäl. Jesus gjorde den ren. Hon blef en ny skapelse. Och snart får hon, som wi hoppas, gå att glänsa lik en pärla däruppe, där synd ej finnes. Wi leta efter pärlor åt Jesus. När han gör dem rena glänsa de."

„Ack att Jesus alltid stode för wår blick och att förhärliga honom wore wår förnämsta uppgift!" Det war innehållet i br. Korhonens tal. „Wi kunna nog wara mycket bestyrsamma, men wi förhärliga Jesus så litet. När wi läggas ned på sjukbädden och då komma att göra räkenskap med oss själfwa, hwiskar en stämma: „Har jag förhärligat Jesus tillräckligt?" Och den frågan gör oss smärta. Wi känna, att wi ej gjort det. Wi böra få kraft att förhärliga honom." — Måtte den afresande broderns önskan gå i uppfyllelse!

Önskande de afresande Herrens wälsignelse åtskiljdes missionswännerna wederkwickta till sinnet. Må wåra böner följa dem, hwilka, när detta läses, nästan alla befinna sig inom Kinas gränser. Och för dem ljude manande:

prisen, ären, hyllen honom,
wärldars Gud!'

H. A.

Till afsked.

Kära missionswänner! Wi, Edra resenärer, frambära härmed wåra warmaste tacksägelser till Eder för all den kärlek, som från Er sida kommit oss till del under hela wår wistelse i hemlandet och särskildt wid afresan därifrån.

I Gamla Testamentet omtalas, att en gång under ett krig en del af hären stannade kwar för att waka öfwer trossen, under det att den öfriga delen war med i striden wid fronten. När segern war wunnen och bytet skulle skiftas, bestämde Dawid, att en lika stor del däraf skulle tillfalla dem, som stannat kwar wid trossen, som dem, hwilka warit med i striden wid fronten. Wi kunna måhända likna den bedjande församlingen i hemlandet wid de wäktare, som stannade wid trossen, och oss därute på missionsfältet wid dem, som deltogo i striden wid fronten. En gång skall Herren äfwen gifwa oss wår del af bytet, och wi tro att han då skall följa samma princip som Dawid.

(K. C) Elin, Sakari och Lea Collan.

Herrens nåd och frid blifwe allas wår del!

Edra sändebud
Sanni Lampén,
Elin och Sakari Collan.

Från Bestyrelsens sammanträden.

Mera arbetskrafter till missionsfältet i Afrika. Till följd af den stora brist på missionsarbetare, som f. n. råder på arbetsfältet i Afrika, har Bestyrelsen efter att ha rådgjort med de hemmawarande Afrikamissionärerna och i enlighet med deras egen önskan beslutat att, oberoende af att en resa för närwarande är förenad med stora faror, dock i förlitan på Gud utsända följande missionärer: R. Rautanen och H. Saari, hwilkas

familjer t. w. stanna i hemlandet, Aatu Järwinen med familj (hustru och ett barn) samt Sulo Aarni, hwilken tillika bewiljats rättighet att efter framkomsten där ingå äktenskap med sin trolofwade, fröken Aini Packalén, som redan wistats ute 8 år. Afsikten är att dessa missionärer skola anträda sin långa resa, om Gud will, i denna månad, och inneslutas så wäl de som deras egna särskildt i missionswännernas förböner. — Därjämte är det planeradt att, om Gud will, i wår utsända de twå förstnämndas hustrur samt dessutom twå missionärer.

Finnarnas i Amerika deltagande i missionsarbetet. Under de sista åren har missionsintresset hos finnarna i Amerika warit i märkbart stigande. Fråga har äfwen wäckts om att det finska kyrkosamfundet i Amerika, Suomi Synoden, skulle åtaga sig underhållet af en egen missionär på missionsfältet i Kina. Öfwerläggningarna, som af denna anledning förts emellan Finska Missionssällskapets Bestyrelse och Suomi Synoden ha resulterat däri, att Synoden samtyckt till att som eget sändebud utsända och underhålla missionär Niilo Korhonen, hwilken efter att ha genomgått härwarande missionsskola, inwigdes till missionär år 1913 samt därefter i tre års tid werkat som präst bland finnarna i Amerika. D. 26 sistlidne september anlände Niilo Korhonen till hemlandet och kommer enligt Bestyrelsens beslut, om Gud will, att afresa till Kina.

En ny missionsstation. Redan då Lestadianska Filialafdelningen grundades i förening med Finska Missionssällskapet, planerades, att denna Förening sk lle, i sinom tid, ej al enast underhålla egna missionärer utan äfwen en egen station, där dessa skulle ha sin werksamhet. 1913 på hösten kunde till missionsfältet utsändas twänne af Filialafdelningens missionärer, och har därefter grundandet af en egen station, så snart dessa missionärer tillräckligt inhämtat språket och blifwit förtrogna med landets förhållanden, warit ifrågasatt. Ehuru bristen på arbetare fortfarande är stor på Sällskapets stationer, har Bestyrelsen likwäl nu, då några arbetare kunnat utsändas, samtyckt till grundandet af en ny station i den wästra delen af wårt missionsfält i Yungshuen, ifall Filialafdelningen will ikläda sig de därmed förenade kostnaderna. Bestyrelsen har härmed å sin sida welat göra det den kunnat för att denna af Filialafdelningen länge närda önskan må kunna förwerkligas, isynnerhet som i distriktet Yungshuen yppats stor mottaglighet för Guds ord.

Rekreationsresor. Missionärerna Kalle Korhonen och Henrik Kokamäki jämte familjer ha erhållit tillåtelse att nästa wår

företaga en rekreationsresa till hemlandet. De ha då wistats ute på missionsfältet i 7 år.

Läkaremissionen. Sedan doktor Helmi Heikinheimo för sin brutna hälsas skull warit twungen att återwända till hemlandet har läkarewården på missionfältet i Kina omhänderhafts af en kinesisk läkare Y-Tehfu, som fått sin utbildning på Finska Missionssällskapets bekostnad i en högskola i staden Hankau och där genomgått kursen med synnerlig framgång. Bestyrelsen har äfwen beslutat bekosta en ung framstående kines Liu-Tsehmings utbildning till läkare, och har han för detta ändamål blifwit sänd till Yale-lärowerket i Tsangsha. Kursen där är 7-årig. Härjämte har Bestyrelsen welat bringa till missionswännernas kännedom, att det wore af synnerlig wikt att så snart som möjligt för missionsfältet erhålla en lämplig finsk läkare.

Missionsfältets i Kina budget för år 1917. Förslaget till budget för det kommande året, utarbetadt af missionärskonferensen på wårt missionsfält i Kina, har godkänts af Bestyrelsen. Den är i hufwudsak lik den förra utan andra större ändringar än de, hwilka äro förenade med grundandet af den nya stationen, ifall den blir en werklighet. Enligt normal kurs stiger budgeten till Fmk. 135,300, men enligt nuwarande kurs till Fmk. 199,000; det är en förlust ensamt hwad Kina widkommer på ungefär Fmk. 63,700. Det är sålunda skäl för missionswännerna, Bestyrelsen och missionsarbetarna att bedja Gud fylla de stora behofwen.

Nya filialföreningar. Bestyrelsen har godkänt stadgarna för Impilaks filialförening som n:o 88 samt stadgar för Sordawala Seminariums förening för underhåll af en egen missionär som n:o 89.

Fru Helmi Tähtelä, som sedan 1908 warit anställd å Sällskapets Expedition samt handhaft den med bokförlaget förenade bokföringen, har för familjeangelägenheters skull anhållit om och erhållit afsked från sin befattning ifrån d. 1 oktober. I hennes ställe har antagits fröken Impi Lindroos.

Partiell tjänstledighet från resewerksamhet har bewiljats missionärerna Tylwäs och Hänninen för att bereda dem tillfälle att förkofra sig i engelska språket.

Predikanten Toiwiainen har på begäran af hälsoskäl bewiljats tjänstledighet från d. 1 oktober till årets slut.

H. H.

Israels hemlighet.

Rom. 11: 25 ff.

(K. C.) Israel, af alla folk Herrens förstfödde, afskild till den Herrens tjänare, som skulle förmedla frälsning och välsignelse till jordens släkten, svek på det svåraste sin höga kallelse. Liksom profeten Jona beträdde det olydnadens väg. Herrens tjänare blef blind och döf. Det kom öfver dem en försoffningens ande, de fingo ögon, att de icke skulle se, och öron, att de icke skulle höra. Kristus kom, såsom utlofvad åt fäderna, men de kände honom icke, de emottogo honom icke. Den Enfödde drefs ut ur sin egen vingård, och lifvets furste dräptes.

Och icke nog med detta. När genom apostlarna förlåtelse och nåd ännu erbjöds dem, som korsfäst sin konung och Herre, då stodo dessa hårdnackadt, med oomskurna hjärtan och öron, äfven emot den Helige Ande. De ansågo sig icke värdiga det eviga lifvet.

Därför gick det med dem som med Jona. Israel förkastades från sin höga ställning som frälsningens ljufliga budbärare. Det kastades öfver bord i det stora folkhafvet, till skräck och varnagel för alla. Och där har detta folk nu under århundraden vandrat i mörker, rastlöst kastadt af och an ifrån det ena landet till det andra, utan fäderneslând och tempel, utan prästerskap, offer och påskalam, bärande straffet för sin synd.

Men fortfarande ligger ett täckelse öfver deras hjärtan, så att de icke se Herrens härlighet. Ehuru sinsemellan delade i många sekter och partier, talmudjudar, khasider, karaiter, reformjudar m. m., äro de ense uti att förkasta Jesus. »Vi vilja icke, att denne skall regera öfver oss!» Reformjudarna, den moderna bildningens barn, äro visserligen icke uppfylda af samma hat mot Jesus-namnet som de öfriga. De t. o. m. vilja erkänna Jesus en plats ibland Israels stora män och profeter. Men med kallt hån afvisa äfven de hans anspråk att vara Guds Messias. De vilja icke erkänna, att Kristus har kommit i köttet. Ty de behöfva ingen Messias. De hafva förkastat det gudomliga löftet. De tro icke att någon ond andevärld finnes till, intet syndafall har egt rum; ingen försoning behöfves; naturlagarna styra världen och om den tillkommande världen vet man intet.

Denna riktning tränger nu allt mer till herravälde. Ungdomen sluter sig till densamma. Fädrens fromhet öfvergifves. Mammondyrkan och sträfvan efter världsherravälde uppfyller alla tan-

kar och sträfvanden. Sådant har blifvit det folk, som varit ett Guds folk. Skall detta vara slutpunkten i Israels utveckling.

Ingalunda! Gud ångrar ingalunda sina löften. I fast tillförsikt säger aposteln: »Har Gud förskjutit sitt folk? Bort det!» »Hela Israel skall varda frälst» (Rom. 11: 1, 26).

Uti Romarbrefvets 9, 10 och 11 kapitel har aposteln Paulus gifvit oss lösningen på Israels gåta, den svåraste i världshistorien. Vi se där, i synnerhet i 11 kapitlet framställas,

1) huru Israel, t. o. m. i sitt fall och mot sin vilja förverkligar Guds eviga rådslut;

2) huru Israel icke är förkastadt, utan a) några frälsas redan under den närvarande världsåldern; b) hela folket skall ännu blifva frälst;

3) huru denna Israels återupprättelse blir till lif ifrån de döda för hela världen.

1.

När Israel förkastade sin konung, föraktade det Guds frälsnings rådslut med afseende på sig själf och världen och blef därför såsom ett folk afsatt ifrån förbundet med Abraham. Men det oaktadt skulle genom Israel Abrahams välsignelse gå i fullbordan med afseende å världen.

Ty när judarna öfverantvardade sin Messias åt hedningarna till att korsfästas, fullbordade de Guds fastställda råd och förutseende. Påskalammet slaktades för hela världens synder. Nu kunde syndernas förlåtelse predikas för alla folk. Skiljemuren mellan judar och hedningar blef nedbruten, så att evangeliet om frid nu kunde förkunnas såväl för dem, som voro fjärran, som för dem som voro nära (Ef. 2: 11—18). Genom att Israel iföljd af otro gick miste om frälsningen, inympades hedningarna uti löftets och uppenbarelsens oljoträd (Rom. 11: 24). En ny Israel skapas, bildadt af Guds troende folk, oafsedt härkomsten. Det blef ett fett gästabud för alla folk; vilda grenar fingo delaktighet i det äkta olivträdets saftrika rot (Rom. 11: 17). Vingården gafs åt hednafolken, som skulle gifva dess frukt. Hedningarnas eller folkens tid vidtog.

Så blef Israels fall till världens rikedom, Israels förlust hedningarnas rikedom. Det att Israel förkastade den erbjudna nåden,

dref apostlarna till hedningarna. Och i hednavärlden gåfvo judarnas förföljelser ofta anledning till att evangeliet snabbare spred sig till andra orter. Så t. ex. se vi, att när tiden var kommen, att Paulus skulle åter fatta vandringsstafven, tecknet till uppbrott gafs af judarna, som anklagade honom för öfverheten eller upphetsade folkmassorna. Helt säkert hade den unga hednakristna församlingen icke så snart vunnit självständighet och frihet från lagen, om judarna i sin helhet emottagit pingstbudskapet. Sålunda måste detta folk likaväl genom sin otro som genom sin tro tjäna Guds eviga afsikters förverkligande.

2.

De kristna folken, forna hedningar, äro nu Abrahams andliga barn och bärare af Abrahams välsignelse till jordens folk, medan Israel vandrar långt borta från fadershuset. Men vi misstaga oss storligen, om vi anse detta förhållande vara för alltid. En benägenhet har rådt hos kristna författare att utan vidare tillegna den n. v. kristenheten alla de stora löften, hvilka äro gifna hos profeterna åt Israel, Sion och Jakobs hus, och därigenom har man blifvit blind för Guds stora världsplan. Visserligen hafva alla Guds löften en betydelse, som gäller alla tider, och all skrift är oss gifven till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, men vi måste dock alltid hafva i sikte profetians närmaste betydelse. Och då måste vi säga: de stora löftena om Israels och Jerusalems återställelse, Israels återförsamlande till Sion och den nya härliga fridstid, som då inbryter för hela världen, få icke andligen så tydas på kristenheten, att vi glömma deras slutliga förverkligande. Vi hafva visserligen blifvit Israels medarfvingar, men den förstfödde är icke afsatt ur arfvedelen. Endast i den återupprättade Israels gemenskap få vi tillegna oss de löften, som äro åt Israel gifna.

Aposteln Paulus i Rom. 11: 17 ff. varnar oss uttryckligen att icke förhäfva oss öfver grenarna som bortbrutits. »Haf inga högmodiga tankar, utan lef i fruktan» — ty du kan blifva borthuggen, men de andra skola blifva inympade, om de icke hålla fast vid sin otro. Förkastelsen af Israel är icke ovillkorlig eller för alltid. När hedningarna i fulltalig skara kommit in, då skall hela Israel blifva frälst (v. 25, 26).

Att Gud ingalunda lämnat Israels folk åt förtappelsen eller tagit sin hand bort ifrån dess ledning, betonar Aposteln i 11 k. 1—14 med en mäktig bevisföring. Han framställer först sig själf,

den fordom högfärdige, otrogna fariséen och förföljaren, såsom ett lefvande vittne därom, att förstockelsen har drabbat blott en del af Israel (v. 25). Sedan uppvisar han, att Gud har under alla tider, liksom vid Elias' tid, låtit blifva kvar åt sig en kvarlefva, enligt utkorelsen af nåd (v. 2—5). Genomgående i alla profetior framhålles, att när domsakterna gå öfver folkets otro, en helig kvarlefva skall bli öfver, en liten återstod, som skall omvända sig och bilda det verkliga Israel, fröet, hvaraf Herren skall i sinom tid återupprätta sitt folk (Jes. 1: 9; 10: 20 f., 11: 11—16 m. fl.). Därför arbetar aposteln öfverallt äfven ibland judarna, och öfverallt kommo enskilda, såsom synagogföreståndaren Krispus i Korint, till tro (Ap. g. 18: 8). Han har den fulla förvissningen, att han skall kunna frälsa några bland dem (v. 14). Gud har icke förkastat sitt folk. Bort det!

Några, en helig kvarlefva, af Israel hafva under alla tider blifvit frälsta. Trots judarnas allmänna förhärdelse har evangeliet alltid ibland dem vunnit stora segrar. Så t. ex. har man beräknat, att ensamt under de senaste 100 åren 250,000 israeliter genom dopet upptagits i Kristi kyrkas gemenskap. Så hård och karg än judemissionsmarken är, är den långt ifrån ofruktbar, utan hör till de mest välsignade af alla missionsfält.

Hvarje enskild israelit, vunnen för Herren, har därmed blifvit en verklig kraft för Guds rike. Många af de omvända ur Israel hafva under alla tider egnat sig åt evangeliets förkunnande. Mera än 150 omvända judar verka f. n. som missionärer ibland sitt eget folk. Många arbeta med stor hängifvenhet och skicklighet uti hednamissionen. Vi vilja blott nämna namn sådana som Saphir och Caspari i hemlandets kyrka, Gurland och Rudnitsky ibland judarna och missionsbiskopen Scherevsky i Kina. Vi skola därför troget och frimodigt fortsätta i hedna-apostelns spår: Vi skola icke glömma Israel, om ock vårt hufvudsakliga arbete under denna närvarande tidsålder gäller hedniska nationer. (Forts.)

Från världsmissionsfälten.

Svenska missionsledare-konferensen.

(K. C.)

Betecknande för det lifliga missionsintresset i Sverige är det stora antalet missionssällskap och missionsfält. På missionsledaremötet d. 15—17 sept. voro representerade förutom mera allmänt kända missionssällskap så-

som Fosterlandsstiftelsen, Svenska kyrkans mission, Missionsförbundet och Svenska missionen i Kina äfven Svenska Jerusalemsföreningen, Helgelseförbundet, Baptistmissionen, Svenska Metodistmissionen, Föreningen för Israels mission, Kvinnliga missionsarbetare och Svenska Mongolmissionen. Intet under således att antalet representanter utgjorde 175. Om missionsandans styrka vittnar äfven den omständigheten att, trots det att deltagarna representerade riktningar, som häftigt stött samman, konferensen likväl var präglad af en stark gemensamhetskänsla och helhjärtad entusiasm.

Mötet öppnades af Sveriges ärkebiskop och till dess ordförande valdes dr Karl Fries. I likhet med Edinburg konferensen var det förberedt af en nedsatt arbetskommittée, hvilken bl. a. stått i brefväxling med missionärerna.

Vid mötet redogjordes för nutidsläget på de svenska missionsfälten. Hvad beträffar de hednakristnas uppfattning af kriget nämndes, att det bland dem framkallat oro och bestörtning. De fråga med skäl: hur kunna kristna inbördes bekriga hvarandra, och så länge? Det är likväl att märka att hvarken bibel eller kristendom sjunkit i de infödda ögon men väl — de kristna. Större känsla af ansvar har kommit in i församlingarna. Missionens framgång har under krigsåren varit snarare större än mindre.

Af de olika missionsländerna tilldraga sig Kina och Indien mest uppmärksamhet. I dessa länder ha de olika missionerna så mycken beröring med hvarandra, att redogörelsen för verksamheten där är af allmänt intresse. Den kristna församlingen i *Kina* har vaknat till självmedveten verksamhet. Arbetet där ställer därför stora kraf på de europeiska missionsarbetarne. Stor vikt lägges på de infödda ledarnas träning, på hela landets evangelisering och på undervisning af de nyvunna kristna. Bibelstudium, skolväsende, församlingsvård och litteraturverksamhet äro områden, som kräfva allt större uppmärksamhet och kraft. Om Indien säges, att äfven där de infödda kristnas aktiva verksamhet växer. Af de i *Indien* under kriget verksamma svenska missionssällskapen har Svenska kyrkans mission tvifvelsutan haft den största delen af arbetet sig pålagdt genom att den öfvertagit Leipzigermissionens område. På södra delen af fältet har framgången varit stor. En väldig våg af väckelse har gått fram där. En indisk nationell verksamhet med syfte att nå områden, dit européer ej få komma, har haft stort intresse i församlingarne. *I Afrika* försvåras arbetet på Fosterlandsstiftelsens fält af språksplittringen samt rashatet mellan de olika stammarna.

Den svenska missionen i Syd-Afrika äger stora utvecklingsmöjligheter, likaså Missionsförbundets arbete i Kongo. Kriget har ej stört verksamheten.

Doktor Fries talade om riktlinjer för framtiden. Öfverflyttning af kyrkliga skyldigheter och rättigheter helt och hållet på de infödda kristnas axlar står på dagordningen på alla missionsområden. Ifvern för en egen mission tyder på att självständighetstanken bland Indiens kristna växer starkt. Från Kina skrifves: »I framtiden bör det talas om församling, pastor och den utländska medhjälparen — ja, den sistnämnda bör ju så småningom försvinna.» Äfven i Syd-Afrika går man emot införandet af självstyrelse i församlingarne. Närbesläktade missioners närmande till hvarandra för slutmålets nående framhålles härifrån såsom ett stort önskemål. I Kongo har man äfven sökt fostra församlingen till ökad myndighet. I Ost-Afrika, Abessinien, däremot ha dylika försök mött svårigheter.

Till Edinburgkonferensens Fortsättningskommitté aflät mötet en skrifvelse. Häri uttalas tillförsikten att missionen efter kriget, liksom förhållandet varit före detsamma, kommer att hållas utanför politiska parti-intressen. I kolonierna t. ex. bör rättighet gifvas att fortsätta med arbetet åt de sällskap, hvilka ansett Herrens bud förplikta dem därtill, utan att de tillhöra den nationalitet under hvilket kolonialområdet lyder.

Judemissionen för närvarande.

(K. C.)

Blott tillfälligtvis inlöpa underrättelser från judemissionens stora arbetsfält där ute. Nu och då kunna vi genom erhållna bref eller genom de skandinaviska missionstidningarna uppfånga likasom en glimt af de ständigt pågående händelserna. Det är litet, ytterst litet för den, som hälst vore med i arbetet, men ändå något och nog till att påminna oss därom, att Kristi rikes sak måste gå och går framåt — —.

Svenska Israelsmissionen

antog på sommaren en ny arbetare, phil. cand. Johannes Grängberg, lärare vid fängelset i Uppsala, hvars mening det var att i pastor Resnicks ställe upptaga arbetet vid Ebenezerskolan i Jassy, Rumänien. Som vi tidigare meddelat, har pastor Resnick öfverflyttat till ett missionssällskap i Amerika. Det var Grängbergs mening att resa ut till Rumänien, så snart han tagit sin teologiska ämbetsexamen, eller nu på hösten. Men om han kunnat fullfölja sin plan sedan äfven Rumänien dragits med i krigsvimlet, är oss icke bekant. Vi få dock tro, att Gud leder allt till det bästa.

Jassy är en ort med stora, helt

(K. C.)

judiska förstäder, där många olyckliga judar bo. Våren 1912 fick jag stifta bekantskap med några af dem. Medföljande bild togs då på ett missionsmöte hållet af pastor Resnick samt kolportörerna Ginsburg och Iritz. Må Jassy under detta missionärsombyte vara ett ämne för våra böner!

Missionär B. Schapiro,
som genom Guds skickelse hamnat i Sibirien, skrifver i »Missionstidning för Israel» n:o 9 att han fått verka till välsignelse för där boende judar, ehuru det ofta nog är ett arbete »under mycken bön och många tårar». (Forts.)

Barnens Missiontidnings Julnummer,

som utdelas åt alla prenumeranter af Barnens Missionstidning, borde blifva spridd i mycket vidare kretsar. Den utkommer i medlet af november 16-sidig med omslag i 2 färger, vignetten tecknad af fru Ester Hjelt-Kajanus, och innehåller många uppsatser och berättelser af kända författare. Priset utgör 25 penni för 1 ex., men om minst 10 beställes på engång, är priset 20 p:ni för ex., och om minst 50 ex. beställes, är priset andast 18 p:ni ex.

Samlen snart så många beställningar I kunnen.

Finska Missionssällskapet.

Prenumerationsanmälan.

Missionstidning för Finland för år 1917 anmäles härmed till prenumeration.

I 58 års tid har denna tidning för den finska kristenheten inskärpt Kristi missionsbud och framburit wittnesbörd om Guds rikes strider och segrar ibland de icke kristna folken. På samma gång som den följt med missionsarbetet i hela wärlden, har den isynnerhet welat wara en för-

eningslänk mellan missionärerna på wåra egna missionsfält och den missionerande församlingen i hemlandet.

Men kärlek och kraft till missionsarbete erhålles endast uti ett nära lifsförhållande till Kristus (Joh. 15: 5), och därför har Missionstidningen alltid sökt genom andliga betraktelser och uppbyggelseartiklar wisa wårt folk wägen till de ewiga källor, därifrån all nåd strömmar till fattiga och törstande. Härpå skall allt framgent egnas synnerlig omsorg.

Redaktionen handhafwes af pastor K. A. Paasio såsom answarig utgifware med biträde af missionssällskapets öfriga arbetare samt pastor B. Serenius. Baron K. A. Wrede kommer att regelbundet åtminstone hwarannan månad skrifwa en uppbyggelseartikel.

Prenumerationspriset hafwa wi beslutit bibehålla oförändradt, eller 2 mk. för hela årgången. Men emedan kostnaderna för såwäl tryck som papper oerhördt stigit, äro wi twungna att inskränka sido-antalet till 16 för hwarje nummer.

På samma gång uppmana wi wåra läsare på det enträgnaste att tillika för sina barn prenumerera på Barnens Missionstidning, redigerad af fru Zelma Lindh. När på båda prenumereras på samma gång, erhålles de för 2 mk. 75 p. Eljes utgör prenumerationspriset för Barnens Missionstidning ensamt 1 mark.

I Ryssland kostar Missionstidning för Finland 1 rubel, Barnens Missionstidning 50 kop., och båda tillsammans 1 rbl. 40 kop.

I Amerika är priset för Missionstidning 50 cent, för Barnens Missionstidning 30 cent, och prenumererade tillsammans 70 cent.

Rabatt gifwes åt prenumerationssamlare när hwarje exemplar expedieras hwart för sig, 15 %, när alla få sändas uti ett korsband 20 %, och då för minst 50 mark prenumereras, 25 %.

Till slut wåga wi wördsamt anhålla om att alla wåra läsare och missiosnwänner wille samla oss flera prenumeranter. Under många år hafwa wåra swenska tidningar medfört en betydande förlust, som med ringa ansträngning från wåra wänners sida kunde undwikas. Dessutom böra wi ihågkomma, att kärleken till missionsarbetet beror till stor del af den kännedom den kristna allmänheten har därom. Och bäst lära wi känna missionen, om wi uppmärksamt läsa wåra missionstidningar.

Finska Missionssällskapet.

Tillkännagifwande.

Den sedwanliga höstbazaren äger rum i Missionshuset, Observatoriig. 16—18, d. 6—7 december. Wi uppmana wåra wänner att hålla detta tillfälle wäl i minnet.

Redovisning

öfver till Finska Missionssällskapet influtna medel.

Juni månad 1916:

(Forts.)

Fr. Bromarf: koll. vid bib. förkl. hos sjöm. Lindholm g. kkh. **Nauklér 6: 80.** — Onämnd (Ps. 100: 4, 5) **30 mk.** — Fr. Kristinestad: koll. 57: 81, 2 spb. 16: 10, af syfören. 75 mk., fr. landsförs.: koll. i Tjöck 3: 80, fr. Lappfjärd: koll. i kyrkan 69: 50, i Härkmeri 19: 01, fr. Sideby: koll. i kyrkan 20: 04, koll. o. server. i Flada 13: 21, Flada syfören. 20 mk., fr. Närpes: koll. i kyrkan 55 mk., prost. Dahlberg 45 mk., koll. i Nämpnäs 20 mk., fr. Kaskö: koll. i kyrkan 29: 30, 2 spb. 3: 74, fr. Öfvermark: koll. i kyrkan 29:54, 1 spb. 8:35, fr. Pörtom: koll. i kyrkan 9:75, g. prost. **Tarkkanen 495: 15.** — Fr. Kveflaks: 9 spb. g. herr **Isak Björklund 17 mk.** — 2 spb. g. fru **Zelma Lindh 50 mk. — Sörnäs Sv. miss. syfören. 375 mk.** — Doktorinnan **Lindén 10 mk.** — Vasa Sv. M. F.: till fröken Ida Ålanders underhåll 920 mk., fr. Mustasaari d:o 125 mk., g. byggmäst. **Geber 1,045 mk.** — Fr. Teerijärvi: afl. enkan Maria Lyts gåfva g. prost. **Appelberg 100 mk.** — Fr. Mustasaari: koll. i kyrkan 187:66. I. Berg, Vasa, m. a. 10 mk. g. past. **Haahti 197:66.** — Makarna **Carl och Augusta Jankes,** fr. H:fors, test. medel **245 mk.** — Fr. Degerby: koll. å Malm folksk. 9:35, 5:05, i Billskog 5 mk., å Knappsholmen 16 mk., å Mjölkholmen 8: 50, hos Böström 13: 10, g. past. **Hannula 57 mk.** — Koll. vid bib. förklar. hos enk. Nyberg, Rekuby Bromarf, g. kkh. **Nauklér 11: 85.** — Koll. i Fagervik Bruks kyrka g. kkh. **Kjäldström 5: 41.** — Af två miss. vänner i Borgå **10 mk.** — Fr. Degerby: spb. 44: 20, koll. i kyrkan 11: 20, g. miss. **Collan 55: 40.** — Fr. Pojo: torp. Gottberg, 10 mk., af onämnda 11 mk., g. past. **Paunu 21 mk.** — Sibbo Norra M. F.: 3 spb. g. herr **Ivar Lönnqvist 11: 50.** — Fr. Vasa: »en missionsvän» 100 mk., kronofogdinnan Emmy Ottelin m. a. 20 mk., handl. Alex. Björkqvist d:o 10 mk., g. past. **Ahlström 130 mk.** — **Onämnd,** Pernå **15 mk.** — H:fors Sv. M. F.: gåfva 50 mk., 2 koll. 37: 50, m. a. 29 mk., g. fröken **Chr. Oldenburg 116: 50.** — Koll. i Missionskyrk. und. juni månad **264: 76.** — Vicehäradshöfd. **E. J. Ingmans,** fr. Kuopio, test. medel **30,433: 84.** — Fr. Jeppo: koll. i kyrkan 6: 86, 1 spb. 5: 25, fr. Nedervetil: koll. i kyrkan 26: 06, 9 spb. 14: 62, af syfören. 308 mk., fr. Teerijärvi: koll. i kyrkan 46: 40, 6 spb. 26: 50, Maria Lillvik 4: 15, fr. Kronoby: koll. i kyrkan 18: 48, insaml. g. prostinnan Vegelius 13: 15, för merutgiftens betäckande 11: 10, koll. i Samlingshuset 15: 72, 18 spb. 51: 83, fr. G:la Karleby: koll. vid sv. gudstj. 16: 65, vid finsk d:o 7: 09, 1 spb. 36: 07, fr. landsförs.: koll. å Hakalaks böneh. 16: 65, 3 spb. 7: 40, fr. Esse: koll. i kyrkan 2: 61, d:o i Lappforsby 5:80, 3 spb. 12:63, af syför. i kyrkob. g. kk:skan Forsberg 112 mk., fr. Bennäs: koll. i folksk. 11: 45, af server. 3 mk., fr. Pedersöre: koll. i kyrkan 41 mk., fr. Jakobstad: koll. i böneh. 15 mk., 8: 80, af server. 14 mk., fr. Larsmo: koll i kyrkan 40: 75, 5 spb. 30: 20, fr. Purmo: koll. i kyrkan 15: 60, en gåfva fr. Purmo 10 mk., 3 spb. 13 mk., fr. Nykarleby: koll. vid finsk gudstj. —: 55, af syfören. g. pastorskan Vesenterä 95: 05, koll. i seminar. 33: 40, af server. 16 mk., fr. Munsala: koll. i kyrkan 18 mk., i Hirvilaks 2: 95, 3 spb. 12: 52, fr. Oravais: koll. i kyrkan 12: 18, d:o i Karfvatby 15: 65, af server. 67: 25, 1 spb. 7:15, fr. Wörå: koll. i kyrkan 19:10, d:o i Koskiby böneh. 23:75, i Rekipeldoby 18: 81, 17 spb. 85:35, koll. i Maksmo kyrka 12: 30, fr. Kveflaks: koll. i Vassor folksk. 2: 45, d:o i kyrkan 10: 10, tillägg 5 mk., fr. Malaks: koll. i kyrkan 28: 70, 4 spb. 37: 38, fr. Solf: koll. i kyrkan 21: 90, 9 spb. 29: 95. koll. i Lundom samlingsh. 20: 25, till hednamiss. 1: 75, fr. Lundom: festvälsignelse 10 mk., 1 spb. 5 mk., g. miss. **Rautanen**

1,580:31. — Fr. finskspråkiga orter 39,493:43. — **Summa: 79,182:66.**

Till Judemissionen:

1 spb. fr. Pedersöre g. lekt. **Vegelius 4:40.** — Fru **Zelma Lindh,** H:fors **35 mk.** — Fr. finskspråkiga orter: **136: 31.** — **Summa: 175: 71.**

Afrikanska Barnhemsfonden:

Onämnd, H:fors **15 mk.** — Fr. finskspråkiga orter **135: 31.** — **Summa: 150: 31.**

Läkaremissionen:

Onämnd, H:fors, **10 mk.** — De Ungas Kristl. Fören. i T:fors: till sjukhuset i Kina g. **Gundel Holmudd 85 mk.** — Under Uleåborgs poststämpel **500 mk.** — Miss. vänner fr. Sibbo Mårtensby, till fröken Karin Hirns underhåll g. **Augusta Lindblom 45 mk.** — **Summa: 640 mk.**

Inre Missionens predikantfond:

Koll. g. lekt. **Vegelius 159: 20.**

Fonden för utbildandet af infödda missionsarbetare i Kina:

Fr. Polvijärvi **3 mk.** — Fr. Jyväskylä **26: 80.** — **Summa: 29: 80.**

Fonden för ett predikantseminarium i Afrika:

Fr. Polvijärvi **3 mk.**

Kinesiska skolfonden:

Fr. Sordavala g. miss. **Collan 5 mk.**

Donationer mot lifränta:

Makarna **Johannes** och **Elin Sofia Viialas,** från H:fors, testam. medel **30,000 mk.**

Till Missionskyrkans underhåll:

H:fors Sv. M. F. g. fröken **Chr. Oldenburg 400 mk.** — Fredagssyföreningen, g. fröken **Kivivaara 40 mk.** — **Summa: 440 mk.**

Gåfvor in natura:

Fr. Loppis 14 kg. skinka g. kommunalråd. Paloheimo. — Fr. Klemis en skyorta. Fr. Kyrkslätt: två silfverskedar g. pastorskan Haahti. — Fr. H:fors: en handduk. — En guldring från Nilsiä g. past. Haahti. — En d:o från Juga g. miss. Aarni. — Fr. Puumala: 3 hufvuddukar, ull o. ullgarn g. kk:skan Uino.

Juli månad 1916:

Fr. Mustasaari: koll. i Kalfholmby 3: 45, fr. Kveflaks: koll i Petsmo 6: 30, i kyrkan 7: 50, g. pred. **Jern 17: 25.** — **K. K. Aro,** H:fors, **25 mk.** — Gåfvor vid miss. festen g. miss. elev. **Flinck 16:70.** — Af festgäster g. pastorsk. **Haahti 63:78.** — Folkskollär. **V. Byman,** Andersböle, m. a. **10 mk.** — Onämnd **10 mk.** — 1/3 af behålln. vid missions- och evangeliifesten i Jomala 27/6 g. prost. **Snellman 100 mk.** — J. B:s sparb., Vörå, **10: 61.** — Behålln. af serv. vid. miss. fest i Muurla g. past. **Haario 34: 15.** — Bäckby syfören. i Esse g. kkhskan **Forsberg 45 mk.** — Kamrer **R. Spolander,** H:fors, m. a. **50 mk.** — Kollekter vid miss. festen i Helsingfors 27/6—30/6 **1,645: 46.** — Ur sparb. å Miss. skpts expedition **34: 44.** — Priset för en försåld guldring **9: 90.** — Onämnd **15 mk.** — **Eeva Rokka 28: 08.** — Sytn. mannen **J. Ånäs,** Lappfjärd, g. kkh. **Laurén, 5: 50.** — Helsingfors s.f. förs. M. F.: till en missionärs underhåll g. past. **Paasio 600 mk.** — A. Michelssons spb., Korpo, **2: 46.** — Uleåborg M. F. g. byggmäst. **Fahler, 313: 79.** — Byggmäst **K. Oila,** Helsingfors, **100 mk.** — Behålln. af server., af försäljn. af medl. märken m.m. vid miss. festen 27/6—30/6 **802: 18.** — Fr. Åland: koll. vid miss. fest. i Hammarland 5/7 68: 20, ur befallningsm. Sundbloms spb. 22: 18, g. past. **Jansson 90: 38.** — Fr. Lemland: insaml. vid miss. möte i kyrkan 56 mk., sönd. skolbarn 11 mk., ur spb. 16: 10, g. kkh. **Lindberg 83: 10.** — Influtit vid miss. fest i Eckerö kyrka g. kkh. **Göransson 173: 40.** — U:borg miss. fören. g. byggmäst. Fahler **43: 97.** — Tammerfors M. F. g. herr. **Cajanus 1,741: 65.** — Onämnd **10 mk.** — Fr. Saltvik: behålln. af miss. fest. 81: 65, 11 spb. 32: 78, g. prost. **Sjögrén 114: 43.** — Fr. Finström: Emkarby syfören. 80 mk., behålln. af miss. fest. 67: 85, ur sparb. 12: 05, enskilda gåfvor 14: 25, g. kkh. **Lindell 174: 15.** — Fr. Viborg g. prost. **Jauhiainen 50 mk.** — Kollekter fr. församlingarna i Åbo Erkestift **2,390: 53.** — Genom diakonissan **Juvelius 98: 77.** — **M. S.,** Viborg, **5 mk.** — Koll. i miss. kyrkan under juli månad **145: 20.** — Makarna **Carl o. Augusta Jankes** testamentsmedel i värdepapper **87,299: 68.** — Fr. finskspråkiga församl. **23,125: 05.** — **Summa 119,484: 61.**

Fonden för utbildande och användande af män för inre mission:

Koll. vid årsfesten i Helsingfors 27/6—30/6 **116: 82.**

Kinesiska skolfonden:

Koll. vid årsfesten 27/6—30/6 **605: 92.** — **E. Salonen,** Keuru, **25 mk.** — **Summa: 630: 92.**

Judemissionsfonden:

Koll vid årsfesten 27/6—30/6 **176: 20.** — Uleåborg M. F. g. byggmäst. **Fahler 12: 15.** — Under Tammerfors post. stämpel **50 mk.** — **Summa: 238: 35.**

Ambomissionens skol- och litteraturfond:

Koll. vid årsfesten 27/6—30/6 **331:59.**

Läkaremissionen:

Koll. vid årsfesten 27/6—30/6 **219: 71.** — Genom fru **M. Hynén 22: 05.** — Fr. Petäjävesi **10 mk.** — Fr. Tavastehus **5: 50.** — **Summa: 257: 26.**

Kinesiska Barnhemsfonden:

I. Malinen **6: 48.**

Makarna Augusta och Carl Jankes fond för infödda evangelister i Afrika:

Makarna **Carl och Augusta Jankes** testamentsmedel **30,000 mk.**

Fonden för evangeliseringsarbetets ordnande på fabriksplatser och i andra tätt bebodda folkcentra:

Gåfvor **50: 60.**

Augusti månad 1916:

Vanda miss. syf. g. **Irene Wahlberg 175 mk.** Fr. Ingå: syf. 260 mk., koll. i kyrkan 35: 30, fru Henriksson 5 mk., g. kkh. **Kjäldström 300: 30.**— Koll. i Kärppä by i Pernå g. past. **Stenfors 10 mk.** — Tjudö by syför. i Finström g. kkh. **Lindell 201: 30.** Koll. vid miss. fest i Geta g. kkh. **Wikman 32:10.** — Koll. vid sv. gudstj. i Björneborg 11 mk., i Mörskom 9: 80, i Liljendal 16: 14, fr. Lappträsk: koll. i Pukara by 7: 20, i Svenskby 22 mk., 2 spb. 5: 08, en miss. vän 32: 50, fr. Pyttis: koll. i kyrkan 7: 25, ur prästgården spb. 5: 25, koll. i Svartbäck 14: 65, 9 spb. i Pyttis 44: 63, fr. finskspr. församl. 6,378: 39, g. past. **Lindbohm 6,553: 89.** — »Ett litet bidrag» **100 mk.,** Ida Nybergs spb., Helsinge **2 mk.**— Fr. Nedervetil: koll. vid bib. förkl. hos Karl Eriksson Salo g. kkh. **Nejnstedt 3: 75.** — Fr. Lumparland: koll. vid miss. fest 14 mk., vid ungdomsfest 38 mk., behålln. af server. 180: 30, ur spb. 6: 70, g. past. **Stenbäck 239 mk.** — Onämnd, Vårdö 100 mk., 1 spb., Brändö 2: 35, g. kkh. **Fleege 102: 35.** Fru Maria Åströms spb. H:fors **5: 78.** — **M. H.,** Lappfjärd **2: 25.** — Fr. Bromarf.: koll. vid bib. förkl. i Reku 8: 45, å Prästö 12: 45, i Padva skola 9: 30, g. kkh. **Nauklér 30: 20.** — Fr. Jomala: Torpby och Sviby syfören. g. prost. **Snellman 175 mk.** — Koll. vid sv. o. finsk. gudstj. i Lojo 75 mk., 44: 85, öfriga kollekter o. gåfvor 1,099: 68, g. past. **Haahti 1,144: 53.** — Borgå M. F.: i koll. o. gåfvor g. **Helga Öfverström 100 mk.** — Makarna **Stenhagens** fr. Lempälä testamente **3,750 mk.** — Siiri Lindholm spb. **4: 03.** — Fr. Sibbo: koll. vid 2 and. st. i Borgby 58: 10, m.a. 12 mk., ur spb. 3: 65, koll. vid 5 and st. i Paipis 113: 35, 4 spb. 53: 25, koll. vid O. Ådahls begr. 6 mk., 2 andst. i Box 30: 55, 7 spb. 26: 72, syför. 122: 60, 1 spb. fr. Paipis 5: 10, koll. vid andst. i Hangelby 9: 10, 1 spb. 2: 42, koll. i Hindsby 7 mk., 1 spb. 6: 71, fr. Ingå: koll. i Vestankvarn 7: 25, å Johannesberg 4: 75, fr. Helsinge: vid 2 andst. i Keinby 23 mk., 3 spb. 32: 41, fr. Kyrkslätt: koll. i Estby 4 mk., vid 2 möten i Varby 12: 90, i Evidskog 12: 20, i Sjundeå 6: 05, vid bönehusets invign. i Kullå 26 mk., 1 spb. 2 mk., koll. i Söderveckoski 8: 35, koll. i Saxby 13 mk., i Veckjärvi 3. mk., i Illby 3: 45, 1 spb. 10: 95, fr. Pernå: koll. å Gammelby 6: 65, 3 spb. 14 mk., koll. å Labbom i Mörskom 8: 50, hälften af koll. eller 181: 60, öfverförd till Inre missionens predikantfond, g. pred. **Nordin 473: 41.** — Onämnd **400 mk.** Koll. fr. miss. kyrkan under oktober månad **144: 71.** — Helsingfors Sv. M. F.: gåfva g. K. A. W. 10 mk., behålln. af serv. 9/7 90 mk., koll. 41: 26, **s:ma 141: 26.** — Fr. finskspråkiga orter **21,151: 49.** — **Summa: 35,242: 35.**

Kinesiska Skolfonden:

Fr. finskspråkiga orter **85: 50.**

Afrikanska Barnhemsfonden:

Fr. Punkalaidun **60: 77.**

Fonden för utbildande af infödda lärare i Kina:

Koll. i Björneborg **78: 67.**

(Forts.)

Rättelse.

I redovisningen för Juni månad, sid. 240 10:de raden nerifrån står 1 mk., bör vara 15 mk.

☛ Missionssällskapets expedition, Observatoriigatan N:o 18, är öppen alla hvardagar från kl. 9 f. m. till kl. 6 e. m. Telefon 11 87.

Redaktion: K. A. Paasio (ansvarig) och B. Serenius.

Helsingfors 1916, Finska Litteratursällskapets tryckeri.